

skæftigelse af børn ved lønnet arbejde skal være forbudt og strafbar efter loven.«

Ud fra artikel 10,1 og 3 forekommer børnetilskudslovens skelen mellem visse eneadoptanter og andre eneforsørgere i tildelingen af det særlige børnetilskud ikke i overensstemmelse med kravet om statens anerkendelse af, at den størst mulige beskyttelse og bistand skal ydes til familien, herunder dens stiftelse og dens forsørgeropgaver (art. 10,1), og at beskyttelse og bistand skal ydes til børn og unge uden nogen forskelsbehandling på grund af herkomst eller andre forhold (10,3).

Når lovens hensigt med støtten til den eneforsørgende moder, hvor faderskabet ikke er fastslået, er en afhjælpning af hendes økonomiske stilling netop som eneforsørger, som godtgjort ovenfor, er det relevant at sammenholde denne ret til støtte med ØSKR, hvor det i artikel 11 hedder:

1. De i denne konvention deltagende stater anerkender ethvert menneskes ret til en levefod, som er tilstrækkelig for vedkommende selv og vedkommendes familie, herunder passende ernæring, beklædning og bolig og til fortsat forbedring af vedkommendes levevilkår. De deltagende stater vil træffe passende foranstaltninger til at sikre virkeliggørelsen af denne ret (...)

Hvad der skal forstås med formuleringen »en levefod, som er tilstrækkelig for vedkommende selv og vedkommendes familie« er afhængigt af et givet lands ressourcer, men FN's komite for økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder har lagt særligt vægt på forpligtelsen i artikel 2,2 til ikke at diskriminere i adgangen til konventionens rettigheder (CESCR General Comment 3, pkt.1).

ØSKRs art. 2,2 lyder:

De i denne konvention deltagende stater forpligter sig til at garantere, at de i konventionen anførte rettigheder gennemføres uden forskelsbehandling af nogen art i henseende til race, hudfarve, køn, sprog, religion, politisk eller anden anskuelse, national eller social herkomst, formueforhold, fødsel eller anden stilling

Disse sidstnævnte kriterier i art.2,2 »fødsel eller anden stilling« kan bl.a. dække adopterede børn.

Med børnetilskudslovens § 4, stk. 3,1 er det særlige børnetilskud blevet tildelt eneforsørgere

med henblik på at bidrage til familiens levefod, og loven er dermed med til at sætte en standard for, hvad der er »en levefod, som er tilstrækkelig for vedkommende selv og vedkommendes familie« i dagens Danmark. Og når staten har truffet en »foranstaltning for at virkeliggøre denne ret«, skal staten også sikre, at denne ret kan nydes uden forskelsbehandling som angivet i ØSKR, art. 2,2.

Børnekonventionens bestemmelser

Børnetilskudsloven bør også analyseres i lyset af BK, da det særlige børnetilskud skal bidrage til at betrygge eneforsørgeren økonomisk netop som forsørger, dvs. med henblik på udgifter under barnets opvækst.

BK slår fast, at staten skal sikre, at konventionens rettigheder kan nydes af ethvert barn uden forskelsbehandling af nogen art og herunder uden hensyn til dets eller dets forældres »fødsel eller anden stilling« (art. 2,1), som også nævnes i ØSKR, art. 2,2. Dette forbud mod forskelsbehandling gælder imidlertid kun de rettigheder, som er formuleret i konventionen i øvrigt.

Men hertil kommer i BK, at barnet skal beskyttes mod alle former for forskelsbehandling pga. forældres »stilling« (art. 2,2). Dette forbud mod forskelsbehandling er formuleret som en mere generel anti-diskriminationsbestemmelse. Formuleringen om, at staten skal træffe »alle passende forholdsregler« herimod lægger dog op til, at staten har en vis skønsmargin til at definere, hvilke forholdsregler, der kan blive tale om.

BKs artikel 26 og 27 omhandler rettigheder til socialøkonomiske ydelser og vilkår.

Med hensyn til barnets socialøkonomiske forhold slår BKs artikel 26 fast, at

1. Deltagerstaterne skal anerkende ethvert barns ret til at nyde godt af social sikkerhed, herunder social forsikring, og skal tage de nødvendige forholdsregler for at opnå uindskrænket opnåelse af denne ret i overensstemmelse med national ret.
2. Hvor det er hensigtsmæssigt bør bistanden ydes under hensyntagen til de forhåndenværende midler og omstændighederne, for barnet og de personer, der har ansvaret for barnets underhold, og til enhver anden omstændighed af betydning for en bistandsansøgning indgivet af barnet eller på dets vegne.